

[Alfred Jensen.]

mine partikammerater gentagne gange udtalt, at vi er imod de store militærudgifter, og vi har tidligere stillet forslag om, at de blev reduceret med 500 mill. kr. Vi er fortsat af den opfattelse, at de militære udgifter bør reduceres med et langt, langt større beløb end her foreslået, og jeg forstod på det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at han deler vor opfattelse: at der må større besparelser til. De betragtninger, han fremførte angående de militære byrder, der hviler på det danske samfund, kan jeg give tilslutning til. Jeg har den opfattelse, at det ikke alene af statsfinansielle, men også af valutamæssige grunde er nødvendigt, at vi skærer det militære apparat ned og dermed de militære bevillinger; det er jo i allerhøjeste grad valutaslugende udgifter, der er tale om. Vi ønsker som sagt, at besparelserne skal være større; men jeg forstår, at vi senere vil blive stillet over for besparelsesforslag, og dem vil vi da støtte med al den kraft, vi råder over. Vi har ligesom i fjor, da der også var stillet ændringsforslag, som ikke helt imødekom vore ønsker, undladt selv at stille ændringsforslag; i stedet for stemmer vi for de besparelser, der foreslås fra anden side, det vil altså sige, at vi vil stemme for ændringsforslag nr. 337.

Vi har derudover selvstændigt stillet ændringsforslag til forsvarsministeriets budget, nemlig til tekstanmærkningerne under § 21. Det første af vore ændringsforslag går ud på, at lønningerne for værnepligtige forhøjes til 4 kr. pr. dag. Efter de gældende regler, der nu foreslås forlænget, gives der som bekendt 2 kr. daglig i de første 6 måneder, 2 kr. 25 øre daglig for tjeneste ud over 6 måneder og indtil 12 måneder, og ved tjeneste ud over 12 måneder samt under genindkaldelse gives der 3 kr. pr. dag. Det er lønninger, som er fastsat for år tilbage; de har efter vor opfattelse aldrig været tilstrækkelige, men nu rækker de slet ikke til.

Den værnepligtige, der kun har soldaterlønnen at ty til, når han skal købe cigaretter og kaffe i ny og næ eller en læskedrik, vil

have meget vanskeligt ved at klare sig med den løn, der betales; derfor har vi den ene gang efter den anden rejst spørgsmålet om forhøjelse af soldaterlønningerne. Vi har i de senere år mødt modstand på dette punkt; der er blevet henvist til, at en regulering af soldaterlønningerne bedre vil kunne foretages under behandlingen af den nye militærordning. Vi har imidlertid den opfattelse, at en regulering af lønningerne ikke kan udskydes. Det kan ikke være rimeligt, at de unge mennesker, som er tvunget til at trække i militærtrøjen, fortsat skal lønnes dårligere end dem, der frivilligt går ind i militærtjenesten; de får jo nemlig en løn af 4 kr. daglig. Jeg vil også gøre opmærksom på, at der findes adskillige, som er i den heldige situation, at de får et supplement til soldaterlønnen, nemlig dem, der er ansat i staten og i en række koncessionerede virksomheder; de får i de fleste tilfælde halv løn, medens de er indkaldt. Men det store flertal har ikke andet at tære på end det, der udbetales i dagløn. Det siger sig selv, at det ikke rækker til; skal de klare dagen og vejen, bliver de nødt til at trække på familie og bekendte, og det forekommer os ikke rimeligt. Det er ud fra disse betragtninger, vi stiller ændringsforslag om en anden affattelse af de første linjer i stk. 1 i tekstanmærkning nr. 1 til § 21.

Dernæst foreslår vi, at der efter stk. 2 i samme tekstanmærkning indføjes et nyt stykke — det har vi også tidligere foreslået — som går ud på, at vask og toiletartikler samt 10 cigaretter daglig og en orlovsrejse månedlig stilles vederlagsfrit til rådighed for de værnepligtige. Jeg tror ikke, nogen vil bestride rimeligheden heri. Mange af de værnepligtige må jo selv sørge for at få ikke alene deres undermundering, men også det drejlstøj, de får udleveret, vasket. Vi kan ikke være bekendt, at de værnepligtige selv skal afholde omkostningerne herved; det må være militæret, der afholder disse udgifter. Det samme gælder toiletartiklerne.

Hvad cigaretterne angår, har jeg tidligere